

Vertellend

Niet te vlug

Oud. Holl. Kerstlied

1. De her - der - tjes la - gen bij nach - te. Ze la - gen bij
2. Toen zij er te Beth - le - hem kwa - men, Daar scho - ten drie

3
nacht in 'et veld; Ze hiel - den vol trou - we do wach - te; Ze
stra - len door - een; Een straal van om - hoog zij ver - na - men; Een

7
had - den de schaa - jes ge - teld. Daar ho - ren zij d'En - ge - len
straal uit het krib - je be - neen; Toen vlam - d'er een straal uit hun

10
zin - gen. Hun lie - de - ren vloei - end en klaar; De
o - gen, En viel op het kin - de - ke teer; Zij

13
her - ders naar Beth - le - hem gin - gen; 't Liep te - gen het Nieu - we jaar.
ston - den tot schrei - ens be - wo - gen, En kniel - den bij Je - zus neer.

3. Maria, die bloosde van weelde, — Van ootmoed en lieflijke vreugd; — De goede Sint Joseph, hij streefde — Het Kindje, der mensen geneucht. — De herders bevalen te weiden — Hun schaa-pjes aan d' Engelenschaar, — „Wij kunnen van 't kribje niet scheiden, — Wij wachten het Nieuwe Jaar”.
4. „Och Kindje, och Kindje, dat heden — In 't need'rige stalletje kwaamt, — Ach, laat ons Uw paden betreden; — Want Gij hebt de wereld beschaamd. — Gij komt om de wereld te winnen, — De machtigste Vijand te slaan; — De kracht Uwer liefde van binnen — Kan wereld noch hel weérstaan”.